

چھاپ غلام محمد نور محمد

شاہِ مرداں شیرِ یزداں قوتِ پروردگار
لا فتیٰ الا علی لا سیف الا ذوالفقار

کتاب ہٰذا
موسوم بہ

جنگِ دینور

بزبانِ کشمیری

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب کشمیر

۱ مہاراج رنبیر گنج بازار
۲ مائسمہ بازار میرا کدل ۳ ریذیڈنسی روڈ سرینگر کشمیر

(نعمانی پریس ترکمان دروازہ دہلی)

جنگِ دیہور

بسم الله الرحمن الرحیم

بزبانِ کشمیری

ثنا پرٕ بوئی خدا بے نیاز نہ
چھیہ ممنون احسان ہیرٕ لنز و جان
ولیکن خداوند شمس و قمر
ہنوک با دخالق تموات دن
زمین پرٕ زمین آسی پیٹ درت
بو کرٕ ہا تمن ذُو نہ جانی فدا

سو چھوی از عباد شہانی نیاز
سپُن ہی متقرر ہر خاص و عام
چھو دنی بہ ضنکی نہ بیزار شر
شرک سُوی نہ سر گنج توی چھک امید
یہ قدرت تُس ہش کیا کاھ کرت
تمن پیٹھ بوین صد درود و سلام

تمن پٹھ نہ منت چھرٕ سپانی کھاچ
ڈنگ از بدی گی بہ نیکی خلاص
توی خاص اضی سپن نیکین
تمو سوی شرک نہ سپن نا امید
پتہ از حمد و نعت رسول خدا
تمعہ یار و اصحاب دانش تمام

مہ بودم کنہ کہستانِ کہن
بدیہور آسوی اکھ بادشاہ
بہقنا دکرہ قد شان بشیر
یڈن نیزہ ہانگل کران با و سیل
چھو یہ کرتمکو دیون بچنہ پناہ
کرٕ و دن چھین آسو نہ کانہ شمار
شہنشاہ تسنکو آسہ شمشاد نام
فلک آسو نہ تس بوان در شمار
دوہا اک ہنو بیوٹھ پر تخت زلہ
مہ تر شہنشاہ نخشس نا دایمی
ترہ ہان چھو بیہن حشمت و گنج مال
مگر دین اسلام گتہ ہو کم گنز ہن
چھو نہ مومن ہندستاناہ ینہ
چھہ ساری ینہ بت پرستی کران
بوی درست و آنان نعیم چھوم
محمد بنام عست و والا گہر

آغاز جنگ دیہور میگوید

خدایس اُمی علمچ چھی خبر
خلائی قلا آسہ پنداہ شت
سو قلعہ تُس اندن چھو کو ماہ بناہ
پچھاک ہناہ سرداری ہند آسو
خیالس اندر ہش نہ رستم سام
ستہ ہات لشکرہ اسن آنت انس
سوی لات و منات چھم کرٕ دیہر
مہ ہوکانہ اکھا بادشاہا چھونہ
مسلمان کہنہ گتر ہنہ بوزن سچال
و زیر و امیر نہ ہئی کرٕ دعا
تم از ہیبت شاہ دوزن کنہ
یہ بد ذات بجوش آہ و شمشاد شاہ
بشہر عرب دین اسلام چھوم
منع چھوی کران از شرات و قمار

تمی پرانِ زانن تمی چھی و نن
دیان نا وتس آسو شمشاد شاہ
بلہ تم کبابن کران آس میل
زدن نا بدر پانتر کرہ و آس ون
کفاراتس ساری زحد شمار
سوکس آسو نہ اکھا ہند آسو
بہادر شہا آسو پر از حمار
نہ پرٕ وای شمشیر نہ نیزہ تس
دِین تم وزیرن نہ امرا دِنے
بیس کینہ نیہو دنگا ہا چھونہ
کفرسانو گتہ ہویترہ محکم بنن
شہا چانو حاصل گمت مدعا
چھونہ کانہ مسلمان بجز کافران
دلیونک اچھن منز تہ ہنان چھو مہ کاہ
اکھا درعرب و نکس ناموار
سرت پرستان لدان چھو بدار

زصوم وصلوٰة ۽ زحج ۽ زڪوٰة
تمِس نشِ ڪنھاءُ ستمِ ۽ سام از
ڪران دِينِي سانني بر اھي
ڪران بلڪه سُوي دِين آباد ڇھو س
دِوان دِ ب زمينس ۽ نه بله پڪان
ڪفارن ڪران سُوي مسلمان ڇھوي
ڪفارن ڪڏان گرد بنياد ڇھوي
تمِس گو دِيس منزل ٿيا ختم ڪنِين
اِڪتُ ڪُن پهلوان ڪتُ ڪُن امير
الغامه تمِس سرفرازي بني
دمِس ڪو ذِنيتهر علاوه بر ان
اڪهاڏ دا ۽ غازي اتابڪ بنام
رٽت بو ائن ۽ ن علي پهلوان
دلاور پهلوان ڇھو شير گراز
ڇھوي پادشاھن ڏيرانه مرد
ڇهونه زاه اپنر وعده خسروان
ته يڏوي ڪر ڪن ۽ مردانگي
زدين تخت سهم رخت فيروز شاه
سواره سوو اٿوي پڪان ڪعد لال
گوڏني ونن ڏستاناه دراز
قده ڪن مه ۽ نتم سو ڪو تاه دراز
مدا ڪهنه نهوت ڪر بني عقل بس
ڇهو درزير فرمان تمس شرق ۽ غرب
علي پهلوان ڪس ڇهو عالم پناه

مطابق ڪران ڇهو بقرآن سوبانن
نهنگن نه شيرن ڇهه جيران تهنهي
ڏٺان دين اسلام ڇهوي محڪمي
بشمشير شيرن ڪڏان مغز سر
دڪه سينت ڪهتانني ڇهوي بر ڪان
قده ڪن ڇهه ڪوتاه نه ڪوتاه دير
قلاين ڪر اني سو بر باد ڇهوي
وزيرن مهرن سهين حڪم شاه
اڪت ڪن ڇهت لشڪر اڪت ڪن وزير
مرت دادسي ڪانه ڪرم بدعلاج
بانعام ڪهنه گنج قيمت ڪران
ڪمر بسته ڪرتم بفرمان شاه
به تير ۽ ڪمند ۽ بنرور ۽ توان
سنت گرنه تنگم آسوتس پهندار
چو شير غران سخت اندر نبرد
منا تڪ نه لانڪ مه سو گند ڇهوم
بجا آنه وعده بفرزانگي
آنا رڪ سهن شاد ڪنڏن ڪمر
لشهر مدينه بلا فيل و قال
پرن هن تم اڪس مع علي ها وتم
ڏيوس تم پهو لگس ح دته باز
نتهوي مرد دانا سو ڇهوي در نبرد
ڇهو ذلان تمس پا ڏهن زنگ جرب
ڪردهس باغ نس شهر نه ڇهه دور

تمي تا زه ڪرمت ڇهو اسلام از
بجنگ شير هر گرنه خيران پتهوي
خصوصاً علي نا ۽ داماد ڇهو س
تمس نش ڇهنه شير آمنت بسر
يه ونمي دلاور پهلوان ڇهوي
ڇهه آنان پاڏ ڏ رهن سوي نزير
سهن شاه شمشاد اندو ڳهين
گنه هن ڪانه پهلوان ادين نبرگاه
مه ڇها ڪانه ڏيراه رٽتس اُنے
ز دولت بخشس شهر ڪ خراج
ڪرن اَت سهٽي عهد و پيمان تام
اگر وعده ڪرمنت بجا آنه شاه
زه هنت گرنه اٺهم سويد آسودراز
ڪمر بسته ايستاده بر اين قرار
ڏيوس پادشاهن ڪه اي پهلوان
بخرج ۽ باتش خداوند ڇهوم
دمي خلعت ۽ خسرواني ڪلاه
ڏفاني بتهي گه بتهي جانور
بله ۽ آلو سوي ترسبي مانده باز
ڇهه آسان ڪنے ۽ لولي باوتم
قداه نس ڇهه ڏ هو ٽ عقل چهن زيٺه بس
ڇهونه سام ۽ ڏستم تمس نه گرد
زه ڇهو نيا ڪنن ڳومنت از تام زنا
ڇهو خلد برين باغ از علين حور

رياضت ۾ رهي زنت منزگه ان
گذريندي ڏيرهه تت باغس اندر دين
براءِ عبادات پروردگار
علي صاحب آسو تڪِي دُر ڇشم
مگر حمزه فرزند شير خداي
ڌڻان آسو شاهين جئن آهو بره
بگهن گران سُور ڪوهس گه ان
ڏٺوڪ باغس اندر کان قدر راز
مٿس او ڇهين پٽ نه چشمه سمن
عجائبين اندر خلق وڏان آس
ڪري گهر يڪ حمزن ترش سخت پاڙهي
ڪُرت باغ ناپاڪ باغچ بروقت
بيڪ مشت خم پشت ٿهاوي گه
ڪهنوس خشم ڪوتاه گيس سرخ چشم
مڻش شان وشوخي هين آسهي
ڪنوي نُو ڪره اڙدرن سين جنگ
غلط گوم رستم مه شو بم غلام
بيڪ ضرب مارڪي وصد شير نر
به بونت ٿيا حمزه تند باسخت
ڪهوي ڇهائين سين جنگاه گران
ڪوڏن سوي گرپاتي هن سين ڪيت
ڪنوي جهوس هن سين جنگام گران
هنن تير بر حمزه لائين بزود
لگوي نمن ڪا هنه گي نشان

عليؓ ولي نامور پهلوان
ڏيان بلڪه آن سيد المرسلين
انن آس تشريف بيلي فتح نهاد
تي ڏوهه تنهنتو تاونه ڪانه اکهاءِ
تي يات تمه ڏوهه دُر باغ ڙاي
نهنگين فهان آسو اندر دم تيغ
برابر آس ڪانهه نه شير غران
سياه اڙداه چشمه پرخون گه
بلا باه سه ديو ابر ماه اهرمن
سيا روي بدخوي بدشڪل ڪياءِ
اندر زاوتس نو لرزله هوله ساٿه
گرزمک تيهو نه ماده نر نر زود
به شمشيره خود ڪره تراوي گرت
گرن گريڪ اي حمزه ڪيا جهو خيال
ڪهنه ميان شمشيرن آسهي
بوجهوس آمت از شهر دينور بود
بجنگ آزماجهوم ٿياه تهذ نام
مه جهوم حڪم شمشاد تاجهوم ونان
ديونن نر نيراي سگ صفت
علي پهلوان ڇهاڙت مُغتن
سوڏ ليشت پيچ زلنش ته وت
ڪفارن يله گوز نام عليؓ
سيئن لوڏين چرخ ماندهه بد ود
سٿيا تير لائيت يله نهڪ ڪفار

به بونت اتارن لارن هتن
ڏدان باغ باچار يارن دين
ڏدان باغ يله ناد ڪافر بخشم
نه اجابي اصحاب نه مصطفيٰ
بهادر ٿيا آسو شير نره
پلنگن ڙڏان آسو سر بيد ليغ
مگر بي سلاح ڙاي بهر نماز
سراسرا آسو خشم وڪينه برت
تسز گريڪ ترن گروهن لوذان آس
گرت آسو کهل آس گرزياڙداه
ديون تس نرنيراي سگ صفت
نته يانسي ڪنتو ڪفن شيرزود
به بوذن ٿيا آو عادي بخشم
ته جهوڪنا وڇهان ميانو ياڻ گوپاڪ
بيم ميه ساته هنن ڪهر آهنگ
دلاور لوجهوس رستماه ڪ بزور
ته جهوڪ ميانه مردينه بيخبر
ڙٽت گرته آتن علي پهلوان
ته آسوڪ منيامرت گهنا جهوڪ ڪهوان
ته ني جهوڪ خبيث جهوڪ هوان بدن
جهوسي برڪي ڪو علي پهلوان
ڪماني لڏن گون ڙل ولولي
هتوس يت هتن تير لائن دوان
سيه دو سين خم ڪري سوانه خوار

ڪري ڪه يڪ حمزي مرد انگي
دليري ڇهنه ڪهنه درڪار چان
بعون خدا و بلطف نبيؐ
اڇهن گنه ڏاگين منڊن گوش شب
ٿيئي ثاو باغن اندر دو رهت
ٿيئي آه سو مشغول نفلن گهت
پٺوس پٺ ٽلن تيرن گذرت
خبر ڇهکيڻه کهنه بيخبر پاڙه آ ک
ٿهري دوتا سينگ سر قد
دوان آه ڪافر مثل نهنگ
دو منزل هيرن ٽ ڇلاني زلان
ازين نيڪ فال و ازان بدخصال
نبيس سراسر ون حسب حال
سوا حوال لوزت ٿهاگي ملول
قيامت سين ر مدينه بروز
ڪفاره دليراه سو وئين تن
ٿهاه آي درگريه شير خداي
فراقن تهندي لوڪرين طول
نه ڇهوي ردچشمان نه آنکه تا
سوا حوال نه ذت ٿهاگي ملول
شهس ڇهونه لازم ڪرن عزم ور
ندامت يمي نا قيامت ڪڏن
خودي نه مدي لنه و الت همک
اڇهو سيت سالي وي ڇهو بازار چشم

بتي ون نني چان مرد انگي
دنت نئي ڏن ڪافرس گوڏ دبروڙ
تير باغه دارت ون ا جنبي
گراه تام سنبولي بنم بيه
بيه ني اگني رو دتت مور هت
سين بيخبر سوي ز ڪاڪفار
دتن برتن حمزه صاحب برت
يهوي تير برمنت نه زهر هلال
ٿيئي پي ٿهر تم ٿيئي در لحد
ڪرن لنه از يمان حمزه سخت
ٿيئي تلو ٿيئي جالوڌ ڇهي فان
حلڪ آولاران نبيس لنشه
برابر ولونڪ بلا قيل و قال
ٿهاه آي دلگريه اصحاب يار
تنڪ لوڪ شهر آي درگريه سور
پڏ زانه ڏنب دو دڪياه سخت گه
رسول خدا سن لنه تام زاي
ڏپوس حضرتن بوگنڏي ون بکر
مه چاني خونه زياده ڇهوم اضطراب
بملڪ عرب ور دين پناه
غلاماه گنه ڇهي خدمتس ڪياه قصور
ٿهتوي حدڪرڪ ناله گل ٽ ودن
ذوالفقاره سيت موگالن همک
اڇهو سيت ڪرنه ڇهولوي لوان

نغم روزاني ون الوار ميان
گله ون سو بالاي سر ڇهو مور
بونل گو نمن ڪافرس کهيون دب
زهيت فڪر تن پريشان گيه
خيال آسو حمزس سينه آسي مومنت
ڪفار آولاران هاران نار
سين ر دلتي تيراڪ تير آ ک
دتن برتن حمزه بي قتيل و قال
هبيه زنگ بانن سين لاله زنگ
لولن نيون تلو ڪافر تيره بخت
يله باغبانن و جهوي حسب حال
ودان اخڪ هاران نبيس لنشه
بيان تم ڪرن عرض پيش رسولؐ
هر ڪوچه بازار و تهو ناله زار
ڏٽ ڪافرن يهوسي حمزه بفن
سو ڪياه زانه ين خ اڪس ئي بنيه
ٿهاه ڇهوم عزيزان پسر يا رسولؐ
خدا پانه آنت دئي ون پسر
علين ڪرن عرض پيش رسولؐ
بهي ڪس نه تختن دئي ڪس ڪلاه
گنه ڇهي شهر ديهو زفو ٽ رتيين
تمن لاردتا سپ تندي نمن
نبين دليس ڇهوي نه آرار چشم
اڇهو سيت ڪاز آزما پهلوان

چھہ نہ سہل چھوی کافرن سیت جنگ
متن بیھہ پری تنہ ہمت دمی
کمر بستہ پانہ کرن بو گژھ
کرک تی یہ ژرن کرانی خرہ
چھہ تت طرفس اندر گرہ بیشمار
لوانی گگہ چھک انہر در انہر
تدبیر و امر رسول خدا

علاماہ متہون نو فرمان سیت
شہن خوش لینہ باغ کیا کرمتو
چمن ہای گل در گلستان آو
بنیھے نو عروس چھہ منیزاہ من
خبر کینہ اچھ لو نہ سوداگرس
سپن پانہ درخواب کیا ون کنہ
ستور و کرک ڈاک باغن تہ ولور
نمی گل نہ گلزار از دست گے
بہشاد شاہہ سندی باغ آسو
گلن دون گرہس تی کرن چھہ بینہ تنگ
خوجن بوژ دپون لو چھہ سین غنزان
تہکت نہ پکت آس گمت آرہ کات
تتھے بیش شہ گو ڈکان باغبان
مدینک گمت پیو سوداگرہ
نمی خیمہ خرگاہ دیمتت تتے
گژھ ہو سوی نیون کس مہ مہمان چھوم
ونہو نو طلب پادشاہن کرو

یہو ماوتے بیکسی منزہ تنگ
نمو دپو سہ اشیاہ فیروز بخت
پوون قتل کرنے متن کن گژھ
بنین دپوس ید گژھک ژی مگر
نمو بر بری چھی کہستان غار
گژھن بر رجو راہ نبی سیت تو

رفتن حضرت علی بشہر دنبور برای جنگ

خوش آمیز در باغ و بستان آو
دران باغ تختا شہن کت گرث
سو بیو ژیرانت تت منزسرس
کدک تھک تہ آرام ڈونک دلن
یہ لوز باغبا نو وان لو لکھ تو
بہت آس خوشپاتھ آرمہ اسان
ژہ ماری و لیکن لو تہ مارہ گوس
مہ مارم ژہ انو نام آسو کتی
خصوصا شہ سند چھو سی مہمان
نہ کانہہ جای معلوم تت لوزہ ہو
ولیکن انہس کت متن آسو جان
چھہ ڈالباہ نمی انمرشی شہرہ
نمی کھیباو مت باغ اوڈن اتھے
غلاماہ بفرمان شہ او ژو د

ہوس گژھ ہت کام کراوت ہمی
جگر داد اچھہ دادہ خونہ چھہ سخت
بلم داد اندرم زلم ذرہ ذرہ
بو داگری نو دگژھ کھچی ہنر
چھہ نہ براہ کانہہ تت بلوکس اندر
بہ سوداما کرہ مقرر ژہ نور
سپن عازم رہ علی مرتضی

ورہ گژھنہ دژ شہر دنبوران
عجایب گلو سیت کیاہ برہ متوی
تنھے سرخ گیمت چھہ پوشہ چمن
زلعل و زمرد جواہر جرت
ستور ن ہنوک باز راون اتھ
تہکیمت نہ پکمت ستہا منزلن
سہ بزی تہ سبزا کھت مست گی
ژکھ سیت لاران آو باغبان
چھو فرمان شہ لیس ژنی ڈبرگ اک
بچن چھا دوبارہ ژہ نزمہ بنی
مسافر لو آسن بے خبر ژبر وات
نہ آس دان بکس نہند گنہ ہو
کرن کرہ یک شا ما بلند اخترا
نمی باغ کرمت چھو روی تباہ
ہماندم کرن پادشاہن حکم
بہ پیش علی و انو استادہ دد
بہشتی تو ہی باغ ویران کرو

دوٚن ناد چھو پانہ شمشاد شاہ
نشہ بادشاہس دِ آ زدہ زاد
ہیس یہ پٹ آسہ معبود وسُند
بہن جای کرنس تمکین و جاہ
یہی وتہرک خولچہ سوداگرس
ژہ کیاہ چھوی مہ کنو امنوی تحفہ جات
یہ بوزِت سٹھاہ خولچہ دلشاد گو
مدنیس اندر چھم مہ آسن وطن
مہ تہ شہرس اندر چھہ تہ دکان
مہ تابع لچھہ بدِ سوداگر نہ چھم
مگر خاصہ ڈالباہ مہ ہمراہ چھم
یتھہ شنہ تسکارن کران لارہ لار
برابر دوان تم برت ینچہ پٹ
بصد مرحمت حاضرن کُن دپن
وسان ژوٹ کھنہ وزہ بانن اندر
کڈن آسہ منزہ ژوچہ ٹکرہ نوان
خوجن پوشہا کھنہ کینژاہ یتی
وِنے کیاہ گگرہ ینر بہھی آی کیاہ
مچھن زن گگرہ آسن وامن غلام
نیون ہو دکُن واتنا بر دہن
کہوٚ وس ببہ منہر آسن اندر
للک مارنی وٹہ دی دی کھنی
سٹھاہ مار برارو گگرہ بے شمار
خوجس مرحبا مرحبا پرت ونے

ٹکان پک ونی شنزہ کینہ بادشاہ
ادل کرِ یہ خواجن دای سلام
تمس ہیم دِ پرژای آسی کہند
بہن کرِ سیاہ مختہ مالو برت
برابر یہ نزدیک تخت دِ یس
کتھ کو چھوک مہ ونتم گرِ ھک کرِ کُن
تمس زخدا افضل امداد گو
کران چھوس یہ سوداہ چھوم مہ کار
باطراف عالم کران تا کران
صفت شمہ تہرک مہ زانام بوز
برائی رضامندی شاہ چھم
بہوی ییہ مس کارِ تس ونس
ژلان ہم چھہ مارن ینخن منزنت
چھہ یت طرفن اندر گگرِ بیشمار
گترمان جمع چھی نہرن ہند نہر
بنان پہونہ پن انہ آسس کنوی
نہ وچھنہ سوا ژرہ مہ ایم کتے
کھوک تسک نی ہوکھ نہ لارن دای
ژوچہ ٹکرہ نرگلان آسن بام تام
گگرہ ینہ لارین وٹھ دِنٹ ٹکان
خجل کو سپن ہیص ہیص وس اندر
نیے عید برارن گگرہ کیت کھیک
سپن شادشاہنشہ نامدار
سٹھاہ ٹاٹھ ونن بادشاہس سپن

خدایا دہنت شاہ مردان آو
سپن بادشہ خوش ازان جع شکلام
سوڈ بیشت سپن شاد شمشاد شاہ
سراسر جواہرن لعلو برت
پرتہ رہوس بادشاہن سٹھاہ خیر باٹھ
کمہ رنگہ یلغار پیوی یور کُن
خوجن دپوسہ ای بادشاہ زمن
لزہ منزہ مہ چھم کوچہ رہبر دیار
وِرم وبچین ساسہ بدوانہ چھم
یہ چان تعریف نہ نام لوز
کران واہ باٹھن چھہ گگرن بکار
ژمان جھکتہ روزان کنہ چھوکنہ
شہنشہ سٹھاہ در تعجب سپن
پراکندہ حال اس تس ووی بیقرار
مچھن ہند باٹھی چھہ وامن ہوان
ژہ ٹکرہ منزہ اک چھو پایان کھوی
ہماندم ونک خولچہ بیش تام
سپن در تعجب سو شیر خدای
اکی مرتبہ ژوچہ ٹکرہ شہس
ژٹت گو نزرہ نیبنس ژوچہ ٹکرہ سان
دراتنا جوجن برار نرا و نرِ کینی
لین ژاہ واجن قبا من نبک
سپن قہقہ خندہ واراہ تنی
بصد مرحمت حاضرن کُن دپن

گئو ڇو خواجه سراپا ڪرين غرق زر
سپين غرق در زر شمشير خذي
ڪلاه ناز از گوهر و دُر ٻيرت
تمڪين فرخلعت و تخت و تاج
خدائين حمايت ڪري ياوري
حقيقت پڙهين از سر پائين
علي ناوين ڇهوي تيغ نامور
ڇهو مُنت اندر قيد خانس ٻيهي
ڪرين توو خواجن افراز تام
براي نمائشائي او خواه مخواه
شهن حڪم ڪر آنه نادن تتوي
بزنجير و غل بسته ازپاي سر
برين ڪن سپين شاد زنده ڇو حال

گئو هن ٻهونه ڪم موي تا فرق سر
زري خلعتاه شعله نڙاوان انوڪ
مدا خواجه نهاوڪ سو سند ڪرت
پران حمد ڏيرس ڪهڙي و تام
فلڪ نه ملڪ ٻس ڪران چاڪري
وطن گاه ٻدوي مدين اندر
بهاد سرفراز جو چن شير نر
ڏه ماڙانه هن ڏن گئو هن پڙهه نت
لو ناني نهنا ٻرنه نت قدو قام
يوان ڇهن سجنگ ڪرت شير غران
بزندان سو ڳمنت نه گو مرت توي
ڏهوڪ سخت گو منت فرزند بند
پرڪ صد ثنا سوي رب الجلال
زبان بسته ڪي ڪته وي ڪلام

بحڪم جهاندار عالم ڪشاي
همانديم خواجن آل تامنت تسنوڪ
بفرخنده گي خواجه خوش مزاج
تمس تخت و اقبال آسوي غلام
بعزت ڏهن ڪن ڪرين گرهي ٿس
تيغ مه حقيقت و نوم سرسبز
رٽ آنه نادن دليران اٿه
گئو هم نيت شاه مه عفاوان و نيت
لونت مجلسي ڇهو سن گئشمان گاه گاه
ڇونه ڪانه اڪهائس برابر سمان
ڪرين جيڏن از سراپا نظر
ڏاڪ آ زرده گو تاه سپين دردمند
ڪرڪت پانواني ملاقات تام

شڪرنه نوڙن حضرت علي رض بر حيات حضرت حمزه رض

شهاه خوشحال گو تساه ولايت
خداوندا برڇهوم چاڪوي عنايت
هه ڏبڻو ڪمه ما بدل گوين ڏمانس
ڏه ٻس ياري ڪرڪت پنهي حمايت

پرين حمد ڏيس ڪن بي نهايت
ڪته آئي زبان حمد س ڪهوي لم
سپين ماذ و ٻس ڪانه بدٻانت
عزيز ابرتنا در شادي و غم

ڪرين شڪراه ڇهو نه ميانو فرزند
زبانم لال در حمد و ثنا يت
ڏيذي ناه آبس سوي فتح نه
ثنا خواني ڇهو گر اهن هدايت

نظر ڪه ساغتاه شير جبارن
هه تپره گرآيه ليڪن حيرتن بيوس
علي ڇهو ٻينه يه حاشا خم حاشا
سهن يا ماپين ما و ته پيٽ کهيو
ڏه ڪم مشند دي پوني علي ڇهي

ڏين شهشاده سند اهلڪارن
علي ڇهو ٻينه فقيرزاده گدا ڇهوي
اسير از حرم اوشند ربلا شاه
شهاه اسند دادي پهڪ گمت پاي

مه پومت انومت علي پرڪي آسو
بهڪم انومت رٽ ڪس نه خدا ڇهوي
و دان ڇهوس حال نه لوي ڪتوناگو
دو هس اداس ڪران مت ناله فرياد
ڏه اسند پاپ ڪيا ته مت ملي ڇهوي

سنه کت شمشاد شاهین په ندامت
غریبین عاجز سی کم کړه یه زنځیر
کړه وني دم دلاسا زاره یاره
ګرځي نت شهر سی اندرني به پاه
تجارت چهوم کړن مه لها پور
نهایت چهوم مه ستین مال اشا
بیه ونیم علي سند حال کیا ره چهوه
سهن ستین نمي سانه چهوه چهیران
شهنشاهین دپوس لیره شیاه
برابر چهوه نه کاهه تس مرد تا جي
پهلواني دلیري مه لتستر ها و
بچالاکي زه شمشیر و سیر ګنډ

ګلفنې لګو ستهها اندر ندامت
امي کتهه یه جهانس ګو سن به نام
ګرځي نت شهر سی اندرني دوبار
خوچن دپوس ګرځهن چهوه منه ګډ منه
پته نیرت ګرځي په شهر فغفور
شهن دپوس بهر صورت ملتي جهوه
تماشا ها وم تمسند ره کیا چهوه
ازان نټ تمسندي یکنه زمینی
دران مجلس ګمت آسک دوباره
تسندي پاټهه کر بته کمر زی
تماشا ها و شاهس منتاه تها
خوچن لوزت بدل کره نه سولس

کرن اکساغتاه تقصیر تقصیر
منادي پهرزهي زروم تا شام
تمکو یه یه ره دمي محنتانه
مه خواهش تور ګړن هنیچ حال چهینه
وچهن یه چین ما چینک تماشا
پتو فیرت نمي دنه ګرځهنوی چهوه
خوچن دپوس یله برجنګ چهونیران
جهانس لرزه ګلهم اجمعینس
تنز آسي له وچهن پهلواني
دباه جهانس لیرس سیت کرزي
تهندي صوره شکله کمر ګنډ
پښتر تم پان ذات ذوالجلالس

کمر بسته کرت ول دراو برجنګ
تمي زنګه وچهن کهاور کرن دور
تني واک نقاره طبل نه ډول
کمر ګنډت سهاسو لاف دادا
انهس کت آسو کره اهرت منه پس
مه کاهه یوسینه آنن عالمانه تنګ
مه ستین تاب نکنه خواجا
زه جنګ لې انکنه کیهه آسکنه ناز
بچهت امت زاد مت کیتاه ازتام
بخوش خاطر زه لډ هر ګره مهر عجم
خو جا کرزو ر بازو ګته هیبه سره
کرن تهفا وره اهس تس ګفاریس

کشتي کړه دن حضرت علي رض
با پهلوانان شمشاد شاه

نمي شور پران ګي لوک لاحول
نهایت قد دراز پاره کوه
سوزن ګاسه کنا اهس تس
چهه میاني هبینه اژدر هرت ون
زلهه نه رستوزه چهوپنه کاهه علاه
خوچس کن تام یه شمشاد شاهین
نهنګن کره منوي جهون منډن شام
خطامن حمله کرحون شیر مستا
خوچن چهاز ودل آسان ذره
کفارس کر یک تنه ج نیرت اته تره و

ازان هیبت نټي کوه ګران سنګ
زمینس زرابرزه تهو عالمس شور
دلیره اک خطامه آسو بس ناو
بغایت آسو ماران باون زیوه
دوان سي لاف کیتاه دراو برجنګ
چهوه میانوی لرزه شیران چین
زه چهوک دوده ما چهمت خوا ناز
دي یو اکهتاه کن تها و کلان
زه بد یاوي یو مو کلاو همانه م
ډوي تم شاه مردانه سندوي دست
زه لوزت خشم کهتو شیر جبارس
اته تراون نه پتو تام جان تس درم

مینهه کنهه ڏو ميٽن تن پٽ گهوٽي
شيبر اهيئي ڏياه سينه تنگ
جوان پاڻ هيت منهه چوسن تير اڪ
ته هيون سيا سه بدن کره درامن
پيني هن سنه ستين فوٽ ٺه لتن
لضدٿشت شهن نه ذلت ڪري ڪرڪ
مقابل سوي هين شير خدا ئين
ڏن لتن ڏب بيڪدم متر گو نتن
بکه شير خدائين هم نيزه پاري
خوحين ڪمينه چپنه پيته ذوڙ ذيان
جو ڪيٺ نام اسدي ذوالفقار و گفتار
هتيه امنزه نيران انجه شيرن
سين شمشاد شه بيار خوشنود
هوائي جانور لگ زاله ميانې

ته ڏليشت پادشه قهر مندڳا گو
ڏني سوي لاف ڪيناه لڳو خوحس ڪن
سڏي نگلان ڪره ته زن قهر آ بڪ
وناني آ و در ميدان تڪه سان
تهوي يبو نزمين بن ڏو ده جس
ڪرهون ڏهي ليره باکه لتن ڪن
سمند سن ڏين اپو تره هانٽ وائين
ڏتن بر آسمان ڏانت سو از سر
خدائين نه ٻنئين ڪريسه ياري
نيزه زن يته پهلوان ماره زن چهاگف
چهو مان چرخ زن مانند شهار
بلائنگ آيه هوي شير جبار
ڪرڻتا ڏهي هين حاصل ته مقصود
قلائين منزريه گو خود بندپا نه

زغيرت بباک ڏياه بر جنگ
کوهس نه ڇهيس ڪرڻ انجو جه کن زن
قصاصه يو هيمنا خون خطا من
ڏرن شتاه يه پشت شاه مردان
امانت ڏو ڏتن شا هس سين ڏي بڪ
ڏهن آسوي ته ڪنيزاه بن نه اوگن
ته و بنڌل شاه مردانن ڪرڻ تن
سو ڪمينه ڏرنظر ڪرآ و اڪشه
ٺهاه ڪافرسين حيران پريشان
چهه تهف امنزيون نن شير نفس تهف
ڪني ذن پنڏه ڪرن تين ڏيرن
نته ڪن آيه تنهو ذوالفقار و گفتار
وزبهن ڪن ڏين اقباله مياني
ڪري ڪياه آيه ته شبير غزانه

ڏيان اي لشڪر شاه جهانگير
بفرمان شهنشاه ستمگار
نهنگ و شيرو اژدراهي پاڪل
خداوندا هيمون مه نگهبان
تي تن ڪرو نهتي ليه انت اڻي
نول گوتن قلائين شه ڏنه شر
ڏين تنجرو قمر آسو اولاد
بياد و زنت تنهي ٿيه شير خونخوار
سوارين پڙسوار ڏانت وان آئس
انڪ ڏرقتل نبحه پهلوان مرد

مقابله ڪردن حضرت عليؑ
بالشڪر شمشاد شاه

نپي شمشير هنت ماند و زمل
مد ڪه هم نته وان جهومنه چاره
چي ڪياه عمل تن خدائين آيه راڻي
لهي لغر هنها و سرهس هيري
اٿس ڪتهنت ڏو شوي تيغ فولاد
نوڪ حمله هو پامنت سيڪبار
مران سرداکم هم پهلوان آئس
سين جباري هر سو خونه درياد

ڏٻون لبنه ڪرون ڏرينده و حجير
وتهنت ڏرجوش لشڪر آيه يڪبار
پٽر شير جبارن صاحب پان
ته پوزتم زاراي پروردگاره
پرن ڪلمه ڪرن الله اڪبر
ذڪار جنگ ساري بيخبر گي
علي هرست شد برلدل سوار
بران حمزه قمر بر شير جبار
ڪڏي هڪ ڪره ڏوره تا آسمان گرد
ڪري هڪ تيره پري ته ايرو ناق

وساں آسی بلہ سرہاری مردان
ڑلی نیزت فلایہ منزہ ساری
سپین دین محمدؐ تازه هردم
پونل خانه کری ویران تمو کیت
خزانن قفل سارن موزه راون
دوباره جمع کره نم سار لشکره
جمع لشکره کرن بے گه آ انت پاٹھی

مسلمان سرخرو کافر پریشان
فلایں منزون یہم ود تہ شکن
سپین اسلام جاری کفر برہم
کرن شمشاد مسندی کره برباد
غریبن عاجزن پٹ و قف تھاون
پہلوانن دیرن هنر چه کیا گت
خدازانه سه گنزرت اسه گیتی

انو یک چار بلہ مار مار ی
پرک کلمه بدل ایمان تموان
پونل ساری فوڑنک گرزه دی بیت
دتن خیرات ساردی ہال شمشاد
ڑلوی شمشاد شه فلایه نبر
وتی کیا گر بد کیر اه کره بیه تیت
خدا زانه سه گنزرت اس گیتی

دبیراه اک ان درتخش برابر
لکھوس ہی چھوتی برجنگ ہانه نیزن
نبرنیرک کره وجنگ وجدا الاه
مرت نیران نبر جنگس کرنت ور
خوجالا گنت فلایں منز اندر اک
چه ساری سخت آفت شیر وا ژدر
اکی حمله فرن بو کوه تلوک بیٹ
موژه رکت ته پرک ازپانی ناسر
مناجاتاه کرن از سوز دل تمام

چھے میانه احوال جی خیبر
چھم پشتیبانی چان بھنره
پن لچان آسی یاوری
ڑی بیکسی ہندکس چھو ہم
تن شیروا ژدرام چھے
اسکندرس تخت و تنت
بلہ یار یار قہر اک
تنگ اس بمیہ جایه اسیر

نامه نوشتن شمشاد شاه بنام حضرت علی رضی الله عنه

اندروزک ته زوری کون کلاه
مقابله لگون گره جنگبازن
مه کره معلوم آسوم بازگر داک
انکه نابت مباش جنگس منز
مبادا نیز بدی پانه می بیٹ
خدانم یاد آتن یا الٰهی

مناجات کردن شاه ولایت کرم الله تعالی وجهه

تن دوست دشمن کیا کری
یم زی لوک تن کیا چھو غم
تن ارض خاص و عام چھے
گنڈن بلہ کمر همت
نمرود مه اک کره هلاک
ونکن سپنتم دستگیر

دین تس خط زه لکھه بر شاه حیدر
زه بدے و زه نه شیرن بیا چھیرن
اندر وزان نانه نمه چه کره دور
گره هم معلوم زه چھه ک مرد بازن
جمع کره کچی لا ور سار لشکره
مه چھم نیر پادشاهی سلطنت سنز
به خط نیو قاصد در پیش حیدر
گداین بخشون چهه ک پادشاهی
نمی شمشاد ده دی خط برن یام

یارب زه میانوی چاره کره
یارب زه میانوی چاره کره
بن ترى ى یهو ہم در خیبر وشره
در هر دو عالم ہیر ہ دره
جهه ک سار نی کیٹ با ظفره
فوژن سودارای د هره
مارن نه گڈنن مغزره
بخشوم فتح جنگس اندره

ڈہ قدرت کس کیا چھپے کمی
کیاہ ویہ شیخ عبدالعزیز

بدبخت ہم مہ مجھ کمی
یار نی ماہ میاں تو کی چارہ کر
حال منت معلوم نیز

ہردم جھوہم زی اشت نظر
اک رستیج کرم نظر

خدائیں سی عامنگن بزاری
پگاہ یکہ آفتاب ترا وبر تو
کمر بستہ کروی شیر جبارن
انی تم دود میدان بیکبار
نظر شمشاد شاہن ترا وس کن
تبار روز وگنڈو برجنگ کمر
کرت ہمت بجنگ سین منظر
جھوکن وقت کہ تو ستواری
ونان سی فسرن کن آسو شمشاد
دفنس کتو کفناہ توبنٹھ شیرو
ہماندم دراو جنگس اک کفارہ
سوڈ بست حیدر آسوتی ان جبر
کھوان جھوتہ شیر ئی ہندو کیاہ
دلیری کن مہ کاٹھ پوشینہ ازنام
موہا جھوک کیام گرس سین گران جنگ
ڈہ جھو بیا کھنہ نوک توبدانہ
بوجھوس دن کڈان گردن ازن
کرک کیتاہ نباہ شیر غرانہ
دین گرذاہ تہس کت سی پتن آسو
برابر دور ہنت تس آو لارن
نہنگاہ بیک تس پتہ دراو برجنگ

بقیہ قصہ میگوید

جنگس پٹ درای نعرہ طبل واین
نہندی یکہ بنٹ زابہ زمینس
سہ ڈ بست پادشہ حیران سین
ڈھن بت فرنٹھ بت کیا سانو ذراو
نکہ کن کیا کری درجنگ حیدر
مرن از پایگاہ تت کیا ڈرن جھوے
دپاک شیر جبارن لا یونس ناد
ہیبہ برجنگ کن ہو جھوہ دلاور
زرہ پوشاہ نہنگاہ زور ارہ
ولوی تم لاف کافا بت ایز تہت
نہنگس جھوتہ نہاواں آب دنایہ
سہن جھم ز در ستین نان کڈمت
زہر من نجاتاہ از خدا منگ
غروری جھی گمتر زیوکہ تم قلاباہ
بشمشیری کراں خیرن زباں سہر
وتہت آو شیر سند یاٹھن گمرزان
دین دارت علی صیبس جنم گوس
کڈن شمشیر ازیک ضرب مارن

کرن بستہ کمر شیر جباری
تو لک آغاز محنت از سر تو
بجن تلوار گنڈن زخت تلوار
اندر لہ زہ کفارن ترا و سین
کرن نامت آتاہ سوی لشکر
قلابس سائیں اندر شہمناہ تراو
نہ بربادگی ویران ازن زی
بجال یا جہل حیلاہ کرن جھوے
نکار جھوکنہ جھوہ برجنگ نیرہ
کفارن کر یکے زت تراو ہر
زوہا نال ہیرن تے نندہ کھیر
بلا یاہ زستم ثانی جنگس کہت
دلیری کن مہ کر مت ستماہ نام
نہنگن جھم خیرن زین لڈمت
ڈہ جھوک نازک بدن نازک میانہ
بنھے زی جھینہ ہیمز کانہ بلایاہ
وہ ہک شمشیر بازی میان یانہ
سوزن یانس کتوی تہد آفتاہ آسو
کرن تس گرذہ کہ شیر جبارن
ہمس شیر جبارن خون ہارن
علی صاحب ورن بر تیر خدنگ

مِس پِنهنجي بيباڪ جنگس ڏ راوَ چوڻ لڳو
به شمشير و به تير و هشت مُشته
فتح ٿي بخشتهم ڪه ٿهم منهن پاري

سو نه ڪُشته ڪرن از ضرب شمشير
خدائن ڏ ٿ فتح شير خدائين

مناجات ڪرڻ حضرت علي رضه

پنهنجي پاڻ ڪرن تا شام ڪُشته
پرين جمسداه نه ڙاو اندر فلائين
پنهه بور پڇهم پنهنجي اميد واري

يا خدا از ڪمال فضل و ڪرم
از بلادم نجات ده زهمه غم
از براي نبي شفيع اُمم

ڏمه ڏمه لادن چائي ڇهم
بخشينهم قوت منهن جنگس پٽ
ڏمه ناسجيده شڪرانه
وَنه ما زار بوزه وڻ جهوڪ زار
فرياد ڪُنتس لطف دانه
پنه ڪانهه پارن جهوڪ ته ه باور
تنگ آئس ڪافرن هنده جنگه

از بلادم نجات و زهمه غم
مهرباني نه پُشتباني ڇهم
استواري ڙه استواري پٽ لي
همنه زاگ چاڻه آشنا نه
چاره ڪره ميالوئي جهوين لاچار
فرياد بوز ميانه پاڪ دانه
پس نه غمخوارين ڙه جهوڪ غمخور
دم مين پٽ فتح هنگه منگه

مشڪل آسان مي ڪره تم
صد تمنايه ڙي ڪن هر دم
بمه نا ڙي ڪن از سر حم
ڪياه ڪره چاڻه بارگاهه ڪم
دلڪن دادن ڪرين مرهم
جهوڪ ته ه غفار مدنج سنت ڇهم
جهوين ري صفات مانڊان چانو هر دم

تنبس اندر دُعا شير خدا آيو
عطا باري ڙه پٽ ازحق سٺها ڇهي
بيگاه بيله ڪاش ڪهتو فل آفتابه
نفاڏ نيون واڪ نهو گنه ڪاله
پهلوانو سنبالڪ رخت واب
وڇين لشڪنه جمع ڪيمر فراوان
ڪفاره دراوگزاه هنه ه دردسنت
سٺها قابل سوڏر شمشير بازي
نظر ڪرشاهمرادن مٿس ڪن
ڙڻن تن سرنهر صرصر ڪراڻ موڊ
مقابله سوي هين برجنگ يڪبار
بجز جادوگري آسڪ ڏي لاور

فتح چاني ڪِن آخر صد گوس
از ين مژده نداي ايزد پاڪ
سپاهين ڦونه ڪنه آئي تا به
نمي هوله پراڪنده جهان گو
جنگس پٽ دراي نهو زرشو و تفراب
در آن دم دراي رميدان برجنگ
پر بيڪيه ڙه دراه مغرور سرمست
جنگس پٽ دراوسو شير جبارين
پيڪان ڪرن گنده ناهتس ڪن
پنهنجي بيڪهه دلاور دراو نا منت
چو شير شرزه در بيڪار خونخوار
طلسم جادوگري ڪن جهو ڙه عزدر

مهر غم اي علي چاني فتح ڇهي
سپهين شاه لايت ڪيا طرناڪ
ڪمرسته ڪرت برجنگ يڪبار
خلائقو ڏپه نهر ماهه آسمان بيو
نظر ڪر شاه مردان بميدان
ز خوف شاه مردان گي خر لنگ
سٺها آسوي ڪران گردن ڙ رازي
دران ڪوناه ڏپن پتلو زنارين
ڪڍن شمشير تنڊ لاين مٿس نه ود
ڏتي ڪياڪوٽ آسوين فدو قامت
ڏين شير خدائين جهونه باور
تنه لبه مڪ ڙه ڪيا در جنگ نيور

سحر کرکرتہ نوٹرت اک جہانا
دلیری ساحری اندر کرم تم
کنوی چھوس بو دم پنہ کرکری
پہ گندی و بچکن ہم جادوگاری
کڈن شیر خدائیں کن قدم یام
علی صاحب تنی لاریوس چین با
سو نیزہ ہت تے لان اندر ڑا و
کرو ہس حملہ کہنا منت بنیز دس
بیت کن خوش سپن یکبار ساری
جنگس اندر پگہ پانی ظفر ون
وزیر و نہ امیر و شادیان کر
مبارک چھوسٹہاہ صد صد مبارک
تنہوی و ایک نقارہ کوہ الہای
فتح میانی جنگس منز روز بیغم
علی آنن ڑنا ز خفیہ پاٹھی
دچھن کھاو ڑٹن و نہ چار آنوس
کرک نی پالوانی خام تدبیر
گنڈٹن ہتھیار دلی میدنہ تیر
زمینس تہندہ پکنہ ڑاو زلزل
گدانہ بادشاہ محتاج تس کن
گیس از غیب این آواز فیروز
فتح بخشن انہ پروردگارس
دپان حضرت علیٰں نالہ حیدر
دچھن کھاو ہرن شمشیر واین

تھے ڑی بینہ ساحر پہلوانا
مہ کرمی لبنہ ساری جا۔ دوگاری
مہ نشہ پہلوانو کھوک ارمان
مہ نشہ سامرین جادو چھوٹت
ونان نی کافرن شمشیر کڈ نام
پنہ نیزہ دتن کن وڑدارت
لموک نیزس سع ہر گہ کہ نیزد راو
سو کافر ہیو نہ پھر صر کرن موود
علیس آسہ شمع جادوگاری
پکہ کنہ بیہ ون تیو شیر جبار
سپن ما بخت بسانن شاہ سندر
شہن آسک کہ ترمرنن ننٹ
سپن آسنا دہ جنگس لشکرہن دراے
علیس ساحری از کنہ تکی نہ
سہل پاٹھی سو پانس سیت سیتی
بہرصورت ڑٹن آنون حالی
کرانی اندہ آسوک خندہ تقدیر
سوارہ تر شوی تم شہو آس
ڈری لشکر سپن باغم نہ بدل
نجاتاہ دم مہ از دست کفاران
فتح جانی چھیہ اشیر خدا بوز
کفاد حملہ دریکبار آنوک
کرن یکبار کفارن پیہ تھر
چہ شیر تر گزان حملہ انان آس

دلاور چھوس بو جادو گار عالم
امی ہتین ڑہ آسی زورداری
لئی نہ مہ نشہ کنھہ استواری
بو چھوس جادوگرن از فخر چھوٹت
اڈی لابت نہ ڑل شمشیر فولاد
زہ ڑٹت نہ کمرس گوس ترت
لمنہ آی تن گنزرت لوکہ ساس
ولیکن پادشاہس داغ دل دو
بہ نیز لگو تہس ساتس اندرون
بہ نیزہ آسوتن جنگس مددگار
کروس ہس جیا ز حد مبارک
صبح قلو ابہ ون نیز نوبت
شہن دو لشکرہ ون چھونہ کنہ غم
ڑٹت انہ نس اگر گرتس لگی نہ
کنوی حملہ سمت یکبار آنوس
گنڈ و ہتھیا نہ ہو ہتھیار نالی
دپن شیر خدا ہت حمزہ قمر
برابر محنۃ ہا رنم شہو آس
دپان بادشاہ مردانن خدان
پتھہ چھوک اثرون پٹھونا وکھاران
اگر فوج گران آسی کفارس
ڈوک دریاغ وتن نہ چار آنوک
ننی شمشیر کڈ شیر خداین
سوارین در زنگہ مارت تم دوان آس

تمس عون خداو نور احمد
وچن تم درشت مشتا سخت سخت در
نجل نے دگو بتہس اننس سپاہی
ڈلت گوڑاو تنت اندر سوبامت
جنگس اندر قوی سخت بدبلا آسو
پہلواناہ گراہ شیر زادی
بو اتونس دشمن اک سخت انتنگ
پنچو ازاس نے وو ماجہ دوبار
سٹہاہ جنگم اسٹس پوس نہ گن گن
قدہ گن ڈہوٹ نہایت کرباروز
نمی لشکرم برباد ساری
ڈہ گن وچن مہ چاپی تنت برادوم
مہ اڈنامت ہین کہ تیر خالی
بلایاہ سخت کیناہ زیرام ان
نہ بوزت عادیں کیا نارگنڈن
رٹت اننس تمس اک گہ لگی مہ
امی لمہ لشکری قوحس کہ ام داس
وچن ڈہٹو رہٹو نہایت تس فلہ وقام
ونن شمشاد شاہس حیف بوبنو
اتہس منزآونہ ساسں لوکس منز

کرن کافر نہایت کشتنہ بیحد
وچن کمم سپاہ لارموہت
صلاح زانو ننہ کنہ ڈلنہ سوئی
تنت اندر توجداراہ اک کفار سو
کنوی نے ور آوراہ اک ڈدلہ آسو
پرن شمشاد پیوتس اپدلاور
کلہ دار امد دنار اپینسی منگ
امی اندیشنش مو کلاوتم مہ
بلا باہ سخت کینتاہ تنگ ام ان
صفت تمسندوتی کوناہ چھوا فت
ڈلوبن نوح مار نس لحم نہ تاری
مناتنک چہوی قسم لاتنگ نیر نیر
امی کمم دلاور میان گالی
امی کرم مسلمان سار لشکر
ڈکھ سینت گوو تہن ہتھیار گنڈن
شہنشاہس علی تس ہاوبامت
مناتنک چہوی قسم کاہتم مہ سوس
کرن خندہ ہیوی آحیا دلاور
نوہی بوشونہ تمیسی حیف بوبنو
امی ہوتنو تلانی و اتناوو

پراکندہ سپن شمشاد بدبخت
وچن میدان مر گذار گیمت
فلایاہ آسوتس کوہس اکس پٹ
دلیراہ سخت سرواده کلہ آسو
تہوی سخت فدرازازنسل عادی
ڈہ اڈ آسان مہیانوی مشکلاکہ
کرم بکبیک ہمیشہ کنہ چارہ
پنوندراغ غلامی نہاوتم مہ
چہو اک شخصا علی نامی دلاور
چہونہ پا درہنس نش طاقت
سپاہن ہند توقع حال جودم
گرہ استادہ وتن لستہ کہ شیر
پلئی دست کہ تن لستہ کن گن
ڈہ چھوبنا غیرت دین و انہ دلیر
دپوس عادین ماون علی مہ
وتی کیا کون آسوہین فلہ و قامت
وچہوی تم کافرن حضرت علی یام
مہ ستین تاب جنگ آبنا برابر
ہمیں ہوڈہ بنداہ انزک اتہس منز
امی ہوعالمس منز منداچھاوو

نابود شدن کافر بکوه کلان از دست شاہمردان

تماشا وچھنہ شاہا واہ باہی
کہرن خواہش دمن دارنت اسس مرپٹ

کٹاج جان بکفلم اشارہ سینتی
علی صاحبن خدا انو بادنامت

ونان ہئی تم انن کو ہا تکہس پٹ
پرن تم حسبنا اللہ گوپرنامت

چھہم ژی یار و مددگار م نگہبان
خدایا چھوک ژہ کافی مشکلن می
یہ کافر چھوی بلا کیہ تام آفت
تمس بدبختہ سند ہیبت اٹھاوس
توجک کینا یہوی مشورہ کرِنہ
سہ کن پت کن کرِت سوراخ دراس
سپُن خوشحال امت شاہ مردان
کرن تم سنگچاڑہ پارہ پارہ
نہایت کافران لوِ ونہ بجہ
انُن والت اندر خاک سیاہس
سپن باقی سُہاہ کافر مسلمان
خلایقو کلمہ پرِک وچھنہ بازار
مدت گوو حیدرس نت شہرس اندر
ہتن ہمراہ ساری یار و اصحاب
اکھا درشِس حیدر والو ونی تام
ہینت شہرس اندر واتِک گرِاہ اک
علی صاحب تہ لو زت آو نیرت
سپن خوشحال فارغبال بیباک
نٹھاہ نت شہرس اندر رپہ ناوک
نہایت سینت ہنت مال خزینہ
کرم پرت مشکلاہ حل یا الٰہی
چھہ چانی رنج امید واری
گدا لاچارہ چھوس مسکین و مضطر
الٰہی ہیم پرن این جنگ دیتو د

یہی چھا یہ مہ کرتم مشکل آسان
خداوند امتگان چھوس ژی تیب و روز
امس سیتن لڑنس چھو منہ طاقت
صلاح ژی آوتن شیر خداہس
ڈزہس تہ وِلہ وزنت نو وہ برت
تہور یہو کوہ چتن پانسی پیوس
دپن یار زلیے چھوہن چانی ثناخوان
ذوالفقارس علی صاحبن کڈن کش
زہیت تل اکز نیرت بسیر حد
کرنس گیہ پانسی ہنہ ہنہ
پرِنک کلمہ سپن تم اہل ایمان
جمع کرِہ یال کُل شیر خدا این
سپن یتو تام مسلمان اہل کشور
پرہ رہن ونت شہر دینو کچ کین ای
دپونس ای شہنشاہ نکوه نام
چھہ ساری لشکرا ہ پرنور و زیبا
کمر بستہ کرِنت سامانہ نیرت
ملاقاتہ کرِک گئے شاد ساری
مدینس کن تمو تشریف آنوک
خداوند الحق شاہ لولاک
شفیع انو می نبی مرسل ژہ ساری
بدنیا و بعقبےٰ کرمہ آزاد

تمام شُد

ذکتا منت یہ نوفی بوز ژھم تی
برحمت ہائی خود کرتم مہ فیروز
کران ژی مشوره حضرت علی آسو
کیناہ اک تو تلس ژی وِنٹھ لاس
سہ کن آخر کفارس وہ آسس
تنزن اد طیخ خشخاشس ان گوس
سٹھا کافر کرن تم پانہ مارہ
تمی سینت کافرن یکدم انن وش
کمندلاین تمس شہنشاد نتاہس
زہینب لگ خلق ایمان انہ
انن بردین تم ازکفر یکبار
دتن خیرات مسکینن گداین
نبی صاحب سینمنت آس نتاب
یہن تم شہر دینو رس اندر زرای
چھہ شہرس اندر ایوان لشکراہ اک
سپُنمنت ونکس دینو رزیبا
وچھن حضرت محمد شاہ لولاک
لگس کرنے مبارکباد ساری
بفرحت وات تم اندر مدینہ
عزیزس کاس غم ساری چھو غمناک
بدنیا و بعقبےٰ کرمہ یاری
مہ دل غمگین چھوم کرتم خوش و شاد
ہر ساعت مہ ٹ فضل کرم کرہ
کرِک ایمان عطا شیطان کرک دور

